

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 12 серпня 1986 року

№ 96 (3759).

Ціна 2 коп.

Шість років працює після закінчення училища Григорій Довгий у перукарні Нової Праги, що в Олександрійському районі. Майстер широкого профілю — ці слова цілком відповідають фаховій майстерності перукаря.

А ще в районі Григорія знають як одного з кращих спортсменів: він капітан футбольної команди колгоспу імені Леніна. До речі, торік його команда була найкращою у першості району.

Фото В. ГРИБА.

ЩЕДРИЙ КОЛОС

Спільну десятиденну вахту дві бригади проєхали на полях Житомирської області і Михайлівської області. Вони зустрілися з прославленими механізаторами України, цікавилися організацією технічного обслуговування збиральних агрегатів, груповим методом їх роботи на живому полі.

А. ЯНУШЕВСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.

Минали літа, підходив час і йому йти на заслужений відпочинок. За цим столом, біля цієї карти стояли інші люди. І як хотів Іван Костянтинович Бобер, щоб той, що невідомий йому колега, мав глибокі знання і з любов'ю передав їх учням. До історії — то наука з наук. Він це сам переконувався. Знання її допомагало йому у важких б'єгах... Як хотів передати викладання предмета у молоді, надійні, добрі руки!..

Ольга, тобто Ольга Борисівна Синьока — педагог молодий. Три роки тому вона закінчила історичний факультет Кіровоградського педагогічного інституту. Практику проходив у Кіровограді, Малий Висці, а побажав працювати тільки у рідній Панчівській десятирічці.

Школа, вуз дали їй міцні знання. Пам'ятає вона своїх учителів-наставників — Бобера, О. М. Білоуса, В. К. Коржавіна. Ніби змовились, всі вони твердили одне: — Історія — наука з на-

ук. Дорогосказ людині в житті. Знання її необхідне кожному...

...Тоді на районній серпневій освітянській конференції їх, молодих педагогів, приймали у велику вчительську сім'ю по-батьківському, тепло і широко. Вручили квіти, вітальні адреси, трудові книжки.

І зразу ж після конференції Ольга Борисівна потрапила у негасимий вогонь шкільного виховання.

В іншому учителя часто спершу все виходить якось неспішно. А в Ольги Борисівни заняття не схожі на уроки новачків.

У Політичній доповіді XXVII з'їзду КПРС, в Програмі партії до школи, до вчителів настійно вимагають глибокого вивчення і виховання з життям. Не обминати гострих кутів, складних проблем. От так, з такою міркою підходить Синьока до кожного уроку, а кожному класу.

Як забути її і її вихованням семінар із суспільствознавства з елементами дискусії. Вимежала від

ПЛАН — НЕ ЗА БУДЬ-ЯКУ ЦІНУ!

Пахне свіжорозпиляним лісом, стружкою. Рядами виступили дерев'яні вулики, ось стоять уже готові до відправки набори меблів для відпочинку. Ми на дільниці товарів народного споживання деревообробного цеху підприємства.

До кінця XII п'ятирічки виробництво товарів народного споживання на кіровоградському виробничому об'єднанні по сілках «Червона зірка» зросло в 1,5 рази, буде освоєно 20 нових видів товарів. У світлі рішень XXVII з'їзду КПРС важливого значення набуває боротьба за високу якість продукції, яку розгорнули юнаки та дівчата. Нескорозово з початку року цех сиборова першість серед заготовельних цехів. Ось і з'явився план із нормативно — чистої продукції на 107,6 процента, значно піднято поведінку продуктивності праці. Коефіцієнт якості тут 0,84.

Ці показники радують, однак наразі необхідність підняти ще вище прапор соціалістичного змагання. Якість продукції тут вирішено зробити головним показником — показником робітничої совісті. Снажимо, у бригаді ерстатників неодноразово допускав брак Сергій Гребенчук. На зборах товаришів порушили питання про ставлення робітника до своїх обов'язків, його було позбавлено 20 процентів премії. Відчувши атмосферу нетерпимості, але не бажаючи змінити своє став-

лення до роботи, верстатник пішов із колективу. І даремно, бо де б не працював знову, зрозуміє, що виконувати свої обов'язки завжди треба на совість. Так вимагає час, інтереси народу.

О. ГАЛИК, МАЙСТЕР
ДІЛЬНИЦІ, КЕРІВНИК
КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОГО КОЛЕКТИВУ
ВЕРСТАТНИКІВ:

— Людський фактор в боротьбі за поліпшення продукції, дійсно, вирішальний. Наш КМК створено недавно, всього рік. Однак, за цей час ми зуміли згуртуватися, посилити відповідальність кожного за кінцевий результат роботи. Сприяла цьому й організація праці на єдиний наряд із застосуванням коефіцієнта трудової участі. Один із членів бригади досить-таки байдуже ставився до нашої роботи за якісне і дострокове виконання своїх виробничих завдань. Наші зауваження не допомогли, бо недбайливе ставлення почував себе за спиною колективу — КМК за підсумками першого кварталу року вийшов переможцем і по цеху, і по заводу. І тоді ми тимчасово вислали його зі складу колективу, змусивши працювати самостійно. Людина стала працювати старанно.

Чимало зусиль докладають для виховання молоді наставники Юрій Миколайович Шкант, Анастасія Володимирівна Островська. Принаймні, повз факти браку байдуже не пройдуть. Наслідуючи ветеранів, добре працюють Сер-

XXVII ПРИСКОРЕННЯ: КОМСОМОЛЬСЬКА ІНІЦІАТИВА ПОШУК

гій Усенко, Валентина Бершадська, Марія Кошмак та інші молоді робітники.

Однак, часто на заводі нашої високої якості роботи стає бракований лісоматеріал, який ми отримуємо із відділу матеріально-технічного постачання. Спочатку, у черговій заготовці, не видно браку, а коли починаємо обробляти деталі на круглопалочних верстатах, виявляються недоліки, зокрема червоточини, сучки.

Олена Галик нещодавно влилась у колектив, вона закінчила Львівський лісотехнічний інститут. Принципово ставлять питання члени її бригади. Адже, виготовляючи деталі із бракованого лісу, молоді робітники чудово розуміють, що, наприклад, держака із такого матеріалу не вийде. Звичайно, є на дільниці спеціальні смоли, замазки, якими тут роблять ремонт лісу, однак це не вихід із становища. Зміна б працювала набагато краще, коли б якість лісу, який надходить з інших підприємств, була вищою.

А так на початку місяця робітники бракує все, а в кінці змушені брати той же ліс і виготовляти з нього продукцію. У такому ж становищі і контролери відділу технічного контролю Любов Будудатій і Тамара Черниш, які працюють на дільниці.

Комсомольці справедливо вважають, що більш принципову позицію повинен зайняти колектив відділу матеріально-технічного постачання об'єд-

нання. Наприклад, рамки для вуликів раніше в цеху виготовляли самостійно, а тепер згідно укладеного договору одержують із Кременської Воршилоградської області. Очевидно, ці рамки роблять із відходів, бо вже в об'єднанні доводиться втрачати час на вибір деталей, понад 20 процентів іде в брак.

Не відповідають вимогам Держстандарту і крипильні вироби, які теж надходять з інших підприємств для складання виробів товарів народного споживання. Вони потовщені більше норми, із задирками, що призводить до погіршення якості продукції.

Цілком зрозуміло: на дні якості, які проводяться в цеху двічі на місяць, юнаки та дівчата тому й порушують ці питання, щоб припинити випуск браку. На останньому дні якості було розглянуто питання поліпшення заточки інструменту і налагодки верстатів по обробці деревини, що раніше приводило до значної відбраковки чорнових заготовок. Після розгляду цього питання в інструментальному цеху були замовлені стругальні ножі. Це, безперечно, поліпшить якість виробів. Хоча, деревообробний цех гостро потребує оновлення обладнання. Це не може не хвилювати молоді, яка хоче працювати високопродуктивно, випускати високоякісну продукцію.

Л. СЕМЕНЮК.

усіх одного — бути активним, сміливим, прямо висловлювати свої думки. Диспут був про працю при соціалізмі. Що вона — лише перша життєва необхідність? Чи й радість? Творчість? Праця й професія. Чи є сірі й нецікаві

Десятикласники Анатолій, Олег, Олексій, Сергій, Наталя, їхні товариші з особливим увагою слухали розповіді ветеранів, молодих водіїв колгоспу комуніста Миколи Погрібного, комсомольця Олександра Шашкова.

НАШ СУЧАСНИК

У надійних руках

професії? Що снажуть про це запрошені ветерани і молоді виробничники? Хто з десятикласників, думає залишитися у колгоспі? Чи цікавить їх робота на полі, на фермах?

Диспут настільки був цікавим, що уроку не вистачило і його довелося продовжити після заняття.

Коли Ольга Борисівна разом з учнями вивчала період Великої Вітчизняної війни, на один із уроків вона запросила й її учеників — Віктора Митрофановича Банкула, Василя Олексійовича Погрібного, Анастасію Миколайовичу Бирзулу, Йосипа Михайловича Цельніна. Юнаки і дівчата слухали

їхні схвилювані розповіді, задавали десятки питань. Тетяна піднялась і запитала:

— Тоді Ви, Анатолію Миколайовичу, були трохи старші за нас, розповідали нам, як у блокаду боронили Ленінград. Про що думалось Вам тоді, про що мріялось?

Бирзула підвівся, глянув на них:

— Діти і внуки мої... Я бачив страшніше страшного... Як вмирали малі, старі — від голоду і холоду... І може для вас буде дивним, але і я, і мої бойові друзі мріяли про мир на землі, були впевнені в тому, що переможемо. Щоб ніколи не повторилось страхоті, щоб не було воєн. От тому й тепер і я комуніст, і всі мої товариші старшого покоління так гаряче говоримо про мир. А заповною його є, буде наш труд, ваш труд. То були слова й Ольги Борисівни...

Енергії і сили О. Б. Синьокої не позичати. Ось чому директор школи М. А. Гірич запропонував їй стати організатором позакласної і позашкіль-

ної роботи. І Синьока не відмовилась.

Не злічити різних заходів, виховних годин, які вона готувала, в яких брала участь сама. В усьому вона вірна своєму курсові: тримати зв'язок із життям. Крім знань з основ наук, діти повинні вчитись господарювати. На шкільних ділянках, у навчально-виробничій бригаді, в особистих господарствах знати техніку, вміння вирощувати рослини, берегти землю, доглядати тварин. Знати, яким буде село через 5—10 років, у 2000 році.

Ольга Борисівна віддає своїм вихованцям все своє молоде серце...

І не раз приходить до неї на уроки тепер вже пенсіонер, колишній викладач історії Іван Костянтинович Бобер. Ветеран Великої Вітчизняної війни. Комуніст. Приходить, буває й зауваження зробити, дає пораду. Але завжди радіє його предмет викладає людиною, яка з високими моральними якостями.

М. СТОЯН.

СВІТОГЛЯД

КЛУБ ІДЕЙНО-ПОЛІТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

Трибуна для вас

ЩЕ РАЗ ПРО ЛЮДСЬКИЙ ФАКТОР

З великим інтересом стежили ми за зустріччями і виступами Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова на Далекому Сході. Всі питання, якими цікавився Михайло Сергійович, небайдужі й нам, працівникам харчової промисловості. Особливої актуальності й негачного вирішення вимагають вони тепер, коли йде перебудова економіки, підходу до господарських справ в усіх сферах нашої діяльності.

Уже те, що порівняно з минулим роком наш завод на сьогодні реалізував продукції на 42 тисячі карбованців більше, свідчить про прагнення добиватися вагомшого.

За приклад бадьорості й енергії служать комсомольці-робітники консервного цеху Тетяна Трофимова, молодий майстер цеху Людмила Климчук, економіст Надія Біла. Добре працюють цього літа і студенти Кіровоградського педінституту (командир загону Ірина Петрова, комісар — Олена Шусь). По дві норми виконують Людмила Ткаченко та Світлана Конозалько. А Олена Шусь швидко озолотила однією з найскладніших спеціальностей — стерилізатора.

Та, на жаль, є у нас і недобросовісні люди. Саме про них, молодих за віком, і хочеться мені говорити зараз. Адже серед них є й такі, що хотіли б зробити якийсь менше, а одержати якнайбільше, — про таких з осудом говорив, виступаючи на Далекому Сході, М. С. Горбачов.

Ось хоч би й Василь Івзюк. Вміє працювати, а от невимогливий до себе, дозволяє собі інколи заглянути в чарку. А це, звичайно, негативно позначається на результатах роботи. Хоч би азяти й останній неприємний випадок. Через порушення технології, допущене при стерилізації, вибухнуло кілька банок в автоклаві...

Якщо говорити більше, то не пройнялися як слід відповідальністю ми, працівники заводу, за розширення виробництва. Новий консервний цех, наприклад, споруджуємо вже п'ятий рік. Своєї підрайонної організації не маємо, тому виділені кошти на будівництво вчасно використати не змогли. Тепер знайшли бригаду, але нема будівельних матеріалів, через те роботи на об'єкті не ведуться. А обладнання тим часом, заплановане для встановлення у цьому цеху, лежить на території... Правда, використали два автоклави, встановили їх у діючому консервному цеху.

Хоч з виробництвом і реалізацією продукції йдемо з перевиконанням завдань, однак відчуваємо, що маємо досягнути й більшого. Для цього треба було б, зокрема, щоб Добропільський АТП № 10034 та трансгазентство агропрому нам виділяли більше машин для перевезення продукції. Саме через відсутність транспорту мало закупили ми цього року фруктів у населення. Господарства ж району не поспішають забезпечувати нас сировиною в асортименті. От і виходить, що з плану 8 тонн кабачків прийняли їх 40 тонн, а із запланованих 90 тонн огірків маємо лише 17.

Недопрацює хтось один, а відчувають незручності от того скрізь. У справедливості цих слів ми вже астигли переконалися. Пора нарешті покінчити з практикою відособленості, адже всі працюємо заради спільної мети — поліпшення добробуту радянських людей, повнішого задоволення їхніх потреб.

А. КУРБАНОВ,
головний інженер Добропільського консервного заводу, молодий комуніст.

ЗА ПОКЛИКОМ СЕРЦЯ

Надзвичайно відповідало і почесним ставленням до трудових обов'язків студентів, які працюють на будівельних майданчиках Київської області. Тут споруджуються житла для трудящих, евакуйованих з району Чорнобильської АЕС. За покликом серця сюди прийшли близько семи тисяч посланців Ленінського комсомолу з 11 союзних республік і майже всіх областей України.

...Буквально на очах ростуть вулиці в селі Погреби Васильківського району, куди прибув загін будівельників Одеського інженерно-будівельного інституту. Важко уявити, що зовсім недавно на місці, де сьогодні працюють хлопці, було пустирище.

Завдання у студентів доносили відповідальне — крім шести садків, вони заводять корпуси фельдшерсько-акушерського пункту, торговельного центру, лазні.

— Зараз, коли чорнобильцям допомагає вся країна, ми не могли лишитися осторонь, — говорить командир загону Микола Саєнко. — Ми знали, куди йдемо і які завдання необхідно розв'язати, і тому підготувалися особливо ретельно. Адже споруджуємо будинки для людей, яких спіткало лихо.

О. ЮРКІН,
кор. РТАУ.

Київська область.

Тим чотирьом учням, які прийшли в цю бригаду, просто почесно. Адже це так важливо для молоді людини — потрапити в дружинний, доброзичливий колектив. В такий, наприклад, як комсомольсько-молодіжний колектив токарів механоскладального цеху Олександрівського ремонтно-механічного заводу «Укрремтресту». І почати свою розповідь про нього мені хочеться не з показників у праці (хоча вони тут до-

верстат, придибилась, як працюють дітвора, і їй захотілось самій з такою ж легкістю виточувати деталі. В той день вона мимоволі порівняла професію токаря з професією художника.

І зараз, через 5 років, впевнена, що не помилилась. Любов до обраної справи передає учневі

ветеран праці, наставник молоді, залишити його в колективі. Тягнеться до Павла Івановича молоді. В роботі він, ударник комуністичної праці, — приклад для всіх.

Разом з ветераном та під його керівництвом Алла Фоміна, Микола Григоренко, Віра Макеско, Володя Пасаман озолотили суміжними професіями,

людина і колектив

Тільки вчора новачок...

або що згуртовує бригаду

силь вагомій), а із знайомства з самими робітниками — з людьми, які прагнуть і досягають тих позазначених, нових з яких відзначається високою почуттям відповідальності за себе і колектив, у якого рівень суспільної свідомості такий самий високий, як і рівень майстерності на виробництві.

В. ОЛОДИМИР ПАСА-
МАН. Його поважають в колективі. В дні, коли немає бригадира, Володя заміняє його. Загалом у колективі всі питання вирішують гуртом... У цьому я впевнилась після того, як Володимир познайомив мене з членами бригади, розповів про кожного з них, а потім уже вони ділилися зі мною своїми думками. Розмова вийшла відверта, щира. Та й не могла вона бути іншою, коли поряд такі небайдужі, зацікавлені співбесідники, як Віра Макеско, Юрій Піранков, ну, і звичайно, сам Пасаман.

Віра — гордість бригади, її душа, заводій усіх спортивних справ. Сама на змаганнях серед підприємств «Укрремтресту», що проходили в Житомирі, зайняла перше місце в літньому п'ятиборстві.

Цікавим був шлях цієї дівчини до своєї професії. Працювала продавцем. Але з кожним днем переконалась, що то не її покликання, що треба шукати себе. Допоміг випадок. Прийшла якась на авторемонтний завод до друга, побачила токарний

Олександрівський Махібороді, який недавно повернувся з лав Радянської Армії. Здібний, беручий до роботи юнак. Можна не сумніватися, Віра зуміє розкрити перед ним таємниці токарного ремесла. Недаремно ж її портрет на Дошці пошани «Укрремтресту» у Києві. Недаремно ж найвідповідальнішу, найскладнішу роботу до-ручають їй.

Рік тому, коли Ксенія Мельчаківна тільки прийшла до них у бригаду після училища, Віра допомогла їй освоїтись в робочому колективі. Тепер Ксенія — повноправний член бригади, знає спортсменка, і в заводському хорі співає. Комсомольці цеху обрали Мельчаківну заступником секретаря комсомольської організації.

Втім, хлопці в бригаді не менш діяльні, ніж дівчата. Приміром, комсомолец Юрій Піранков — член збірних команд заводу з футболу і волейболу. В бригаді теж недавно, але має успіхи в роботі. «Усім, чого я досяг, зобов'язаний своєму колективу», — ці слова Юрія сповнені щирості й поваги до друзів.

Його тезка — Юрко Арчинов прийшов у бригаду після восьмирічки. Його недавно за рекомендацією кращих спілчан бригади прийняли в комсомол. А токарем він вирішив стати за прикладом брата.

Коли створювали НКМ, попросив П. І. Натенар —

при необхідності можуть обслуговувати по два верстати.

В тому, що колектив дружинний, немала заслуга його бригадира М. С. Демиденка. Людина справедлива і принципова. Комуніст, хороший організатор, заступник пропагандиста школи комсомольської політосвіти — однієї з кращих на підприємстві, до речі, бригадир теж, як і більшість в бригаді, — спортсмен. Особливо поважає гру в шахи. Він же був і одним з організаторів недавньої подорожі, коли члени бригади разом із сім'ями їздили відпочивати до Азовського моря.

Певно, закономірно, що такий міцний, здружений колектив неодноразово був переможцем соціалістичного змагання, змінні норми постійно виконує на 110—115 процентів. І в усіх громадських справах бригада — незмінний учасник. Слова свого до-тримують хлопці й дівчата завжди. Зараз бригада бореться за звання «Зразковий колектив». Віряться, що свого молоді заводчані доб'ються. Для цього вони мають все — і працьовитість, і почуття колективізму, і усвідомлення високого покликання робітника, і високу професійну майстерність.

Т. ПОЗОВА,
м. Олександрія.

ІНТЕРВ'Ю «СВІТОГЛЯДУ»

ПОЗНАЧИТИ ДІЛОМ КОЖЕН ДЕНЬ

Пленум ЦК ЛКСМ України, який відбувся 2 серпня 1986 року, розглянув питання активної мобілізації молоді на виконання рішень XXVII з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу та червеного (1986 р.) Пленуму ЦК КПРС. Молоді має бути заохочено до всіх справ, іти в авангард трудових битв. Перед комсомольцями вагаються ставити завдання якомога ширшого залучення молодих до суспільно корисних справ. Важлива роль в здійсненні завдань відводиться лекційній пропаганді.

Кореспондент «Молодого комуніста» запросив до розмови інструктора відділу пропаганди обкому комсомолу Володимира Королєнка та другого секретаря Олександрівського райкому комсомолу Олександра Шишка.

КОР: Перш за все хотілось би поговорити про особистість лектора. Хто ним, як правило, стає?

В. КОРОЛЄНКО: Майбутній лектор насамперед повинен бути свідомою людиною. Але, крім цього, лектор повинен оволодіти й багатьма специфічними якостями: опанувати секретами красномовства, стати ерудитом, прийняти в своїй темі та суміжних галузях. І звичайно, не слід забувати, що лектор — це виконавець його принципів, чесності,

петеримість до будівництва проліт-міщанської моралі, послідовність у словах і вчинках — не посідають приклад для його слухачів...

КОР: Все це безперечно так. Тож логічним буде запитати: чи можливо лекторський майстерність набути ще у вузі і разом з дипломом одержати, як кажуть, суміжну спеціальність — пропагандиста або лектора?

В. КОРОЛЄНКО: У тому й біда наша, що нині не лишається, як правило, недостатньо якщо не для всіх, то для переважної більшості. Назвіть ті, хто закінчує школу молодого лектора, скажімо, в педінституті, це не може себе вважати справжнім спеціалістом у цій справі. Бо справжній лектор, пропагандист — це не тільки знавець методології предмета, але й перш за все людина захоплена, діяльна, неспокійна у найкращому розумінні цього слова. Тут вступає у дію саме той людський фактор, про який йшлося і на XXVII з'їзді КПРС. На жаль, нам не завжди вдається вгадати у людях приховані здібності лектора, агітатора заради. Досить часто, і з цією практикою треба рішуче поривати, — пропагандистом лектором (особливо в сімейській місцевості) людей призначають лише з огляду на наявність вищої освіти, не розбіраючись, чи має вона хоч би які дані для такої діяльності.

ДРУГ РО

ГОВОРІТЬ СЕКРЕТАР ПАРТ

ПЕРВИННОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ

В КІРОВОГРАДІ РАШУЛЛА

— Минуло вже шість років, відколи я покинув рідні місця. У тому районі моєї країни навали душі на мирних людей не були рідкістю. Бандити спаливали будівлі й поля, по-звір'ячому вбивали і в чому не винних людей. Уже в іншому місті я вступив, завдяки турботі народної влади, до школи. Ми опановували середню освіту. Весь цей час ми буквально не вивискали з рук зброю, завжди готові відбити підлий напад зрадників народу — думників.

Потім я вступив до інституту, але, коли в тому виникла нагальна потреба, знову пішов до рук зброю і вирушив, як і тисячі моїх товаришів, воювати з панцирними імперіями. Коли ми звільнили від убивць - душманів нашу частину своєї країни, у мене появилася можливість одержати таку потрібну моїй країні спеціальність у Радянському Союзі.

Важко переповісти про ті добрі почуття, ту величезну повагу, які я відчуваю до радянських лю-

Цей знімок наш фотокориспандер району. Але гарний він в цьому селі, а й в інших ці. Мопанка, Доніно-Нам'янівська зміни у відродженні, госпу Анастасія Миколайовна. На її онучці Третьякові в титом минулої п'ятиріччя кіз.

Колгосп «Малик».

Знам'янський район.

КОР: А може, вся справа у даванні спробуємо проаналізувати, за які найчастіше беру комсомольські лекторські області.

В. КОРОЛЄНКО: Радянська комуністична тематика секцій. Те розмаїття вибрани чотирьох — пропаганда марксистсько-ленінської теорії і до-літики КПРС.

— пропаганда історії і сучасності ВЛКСМ, міжнародного руху.

— комуністичне виховання, естетичне, правове виховання — контрпропагандистська.

О. ШИШКА: До кожної у районі ми залучаємо працівників установ — вчителів, кіно, юрисконсультів. При цьому, приміром, створюємо лекторські правознавчі напрямки. Дбаємо, щоб перед нами були не жінки цікавими, як Недарма клуб користувачів у старшорозрядній. Ця форма роботи наших лекторів розмаїта, як нам вдалось вивести і аналізувати. У цьому підбавує участь політліста.

КОР: А які форми роботи використовують, дають най-В. КОРОЛЄНКО: Ті, які безпосередньо контактують із о-

ВУМІЄ МЕНЕ

ОРО

АРОДНО-

РГАНСТАНУ

СТУДЕНТ КІСМУ:

Нині туг, в країні
ого Леніна, я зрозу-
кінця, які невичерп-
жливості відкрива-
перед людиною у со-
нічному суспільстві...
у мене в Кіровогра-
дженні викладачі,
друзі різних націо-
стен. Я увесь час
ую їхню дружню під-
и допомогу. Та й не
Ось взяти хоч би її
молодшого товарища
Мафуза Новазі.
ІДНА з 1981 року,
онно закінчив пер-
ерс КІСМУ. Він ви-
елний (сьогодні 13
і друзіні сім'ї,
ого, член ІДНА,
онери, були люди-
римі і щирими. І
жко було їм го-
сімю, та вони до-
у сім'ї діти не
нестачі батьків-
теплі і любові. Ді-
риси, старався
зми можна підтри-
дне, одного. Стар-
ом зм'ягкими ста-
нша революцій-
роти.

Товариш Мафуз Нов-
І років, навчаючись
лі, допомагав дорос-
дувати лікарні, шко-
еном Народно-де-
нційної партії Афгані-

стану став у 14 літ. Зараз
йому дев'ятнадцять, він
міє стати інженером, щоб
віддати потім всі свої знан-
ня і сили справі афганської
революції.

Цей хлопець з дому зон-
сім недавно, він ще особ-
ливо гостро нудьгує за рід-
ними, за своєю великою
сім'єю. Але коли я запитав
про це, то Мафуз відповів:
«А хіба тут, в Радянсько-
му Союзі, ми не одна сім'я
з радянськими людьми? Хі-
ба немає тут у нас друзів,
родичів по духу?»

Так, справді, друзі у
нас, афганці, в Кіровогра-
ді багато. І це не тільки
наші особисті знайомі, а й
всі, хто підтримує бороть-
бу нашого народу. Серед
них і радянські воїни - ін-
тернаціоналісти, які з че-
стю виконавши свій інте-
рнаціональний обов'язок,
незабаром повернуться, як
завжди про те, недавно
М. С. Горбачов, з ДРА і
СРСР. Та ми, афганці, до-
го ще будемо вдячні їм за
братню допомогу. І повер-
нувшись додому, ми роз-
повідь рідним, як часни-
й павнокровно живуть ра-
дянські люди.

КОНСУЛЬТПУНКТ «СВІТОГЛЯДУ»

Останнім часом сталися деякі зміни у
відносинах між Митайською Народною
Республікою й іншими країнами соці-
алістичного табору, в тому числі й Радян-
ським Союзом. Хотілося б дізнатися, що
характерно для сьогоденних зв'язків
СРСР з КНР.

В. СОЛДАТЕННО.

Устинівський район.

З добросусідським
наміром

В ИСТУПАЮЧИ 28 липня ц. р. на уро-
чистих зборах у Владивостоці, М. С.

Горбачов сказав, що «останнім часом від-
булося помітне поліпшення наших відно-
син» з КНР. Ми всі із задоволенням спос-
терігаємо за зміцненням торгово-еконо-
мічного співробітництва Радянського Сою-
зу й Китаю. Торгівля між нашими країна-
ми має характер прямого безвалютного
товарообміну, що дуже вигідно обо-
м сторонам.

Радянські автомобілі — ЗІЛ, «Нива»,
«Волга», «Ладі» — не рідкість на дорогах
КНР. Добре зарекомендували себе на ки-
тайських авіаліній літаки радянського ви-
робництва — ЯК-42, ІЛ-62, ТУ-154. Заліз-
ничники Китаю хорошеї думки про тепло-
вози, виготовлені в СРСР. Закупляє наш
великий сусід і радянські трактори, буль-
дозери, верстати, гірничі обладнання, про-
кат, цемент. Наші спеціалісти реконструю-
ють ряд промислових підприємств, які бу-
ли збудовані в попередні десятиліття за
допомогою СРСР.

КНР експортує в нашу країну необхідні
народному господарству вольфрамовий
концентрат, молибден, плашниковий шпат, ку-
куруду, сою-боби, м'ясопродукти, бавов-
няні й шовкові тканини, трикотажні й
швейні вироби, чай та інші товари.

СЬОГОДНІ НАРОД КНР вирішує питан-
ня прискорення соціально-економічно-
го розвитку. Для їх успішного вирішення
ми можемо не тільки співробітничати, але
й обмінюватися досвідом.

У відповідності до нової економічної
політики в КНР впроваджуються нові форми
стимулювання праці. Промислові підпри-
ємства передаються у відання колективів,
члени яких одержують право керувати ши-
ми й відповідають за ефективність госпо-
дарської діяльності. Це сприяє підвищенню
активності працюючих, а їхнє місце у су-
спільстві тепер визначається не знанням
читат, а працею, діловими якостями. Соці-
алістичний принцип «Кожному — за гру-
дом» стає домінуючим.

У сільській місцевості створено систему
підрайонної відповідальності для селянсько-
го двору, спеціалізованої на виробничій
зерна, підсобному промислі та інших ви-
дах господарювання за контрактом. Це за-
безпечило зростання виробництва сільсько-
господарської продукції в три рази, а при-
бутки селян (їх в КНР 800 мільйонів чо-
ловік) зросли вдвічі. За 1984 рік прожай
зернових склав 407 мільйонів тонн.

Однак і нині у відносинах двох країн
зберігаються розбіжності в підходах до
оцінки ряду міжнародних проблем і особ-
ливо в питаннях світового комуністичного
руху.

Радянський Союз, як підкреслили М. С.
Горбачов, готовий на всіх рівнях і найсер-
йознішим чином обговорити з КНР питання
про додаткові заходи по створенню обста-
новки добросусідства, тому що для наших
народів поняття «мир» і «соціалізм» — не-
роздільні.

Успішно розвиваються й культурні зв'яз-
ки між СРСР та КНР (про них ми розпо-
вімо в одному з наступних випусків «Сві-
тогляду»).

О. ПОПОВКІН,

лектор міжнародних обласних органі-
зації товариства «Знання».

В селі Йосіт-
ка Ульяновського
району силами
міжколгоспів і
комунгоспу про-
водяться уно-
ряджувальні робо-
ти по благоустрою
села. Це — ремонт
будівель колгосп-
ників, виготовлен-
ня парканів, про-
кладання тротуарів
тощо. А найпри-
вбливішою робо-
тою є оздоблення
критиць. Одну з
них ви бачите на
цьому знімку.

Фото
І. КОРЗУНА.

АНКЕТА ЧИТАЧА «МК»

Шановний читачу!

Календарний рік ще тільки-но переступив екватор, ще майже пізньою на твою
адресу надходить «Молодий комунар», а ми вже сьогодні збираємо тебе за-
питати: чи передплатиш ти «Молодий комунар» на наступний рік?

Зараз в країні триває передплата на газети і журнали, а, отже, й на «Моло-
дий комунар».

Знайди вільну хвилину після напруженого робочого дня, подумай над запитан-
нями і дай відповідь. Сподіваємось, що вони будуть щирі, відверті. Бо тільки
відаєрте і пряме слово читача допоможе нам реальніше глянути на свою роботу,
бо й від тебе, читачу, залежить якою буде газета в наступному році. Не сором-
ся відзначити удачі обласної «комсомолки» і прорахунки, симпатії й обурення —
діалог має йти по-комсомольському чесним. Діалог, оскільки кожна відповідь
буде уважно вивчена й за нею газета опублікує роздуми про наші задуми, ре-
альність їх здійснення.

Отже, тобі слово, читачу!

1. Перебудова — це слово сьогодні на устах. «Молодий комунар» спільним за-
сіданням редакції газети й Олександрівського райкому комсомолу 5 червня по-
чав розмову про перебудову в комсомольських організаціях, формалізм і цане-
ротворчість, про актуальні аспекти зустрічелювого життя. Чи стежиш ти за
публікаціями під рубрикою «Перебудова: твоя позиція»? Якщо так, то що тобі
самому хочеться сказати з приводу розмови? Як бачиться тобі перебудова в ком-
сомолі?

2. Чи збираєшся ти передплатувати «Молодий комунар»?

Так.

Ні.

Підкресли своє бажання і спробуй пояснити його: чому?

3. Які теми тебе цікавлять?

Про що, на твою думку, газета мало пише? Про що ти хотів би в ній прочитати?

4. Раз на квартал «Молодий комунар» виходить на восьмих половках — це спец-
випуск з питань контрпропаганди «Думаємо, боремось, живемо». Які матеріали
і форми подачі їх тебе найбільш задовольняють? Як сприймаєш ти публікації про
позитивний досвід у цій справі порівняно з роздумами над проявами чужої ра-
дянському суспільству моралі?

5. Назви матеріали, які тобі запам'яталися. Якщо не пам'ятаєш назви, то про
що ти публікації? Може, за псевоніми когось із авторів ти стежиш — назви прізви-
щів.

6. Як, на твою думку, газета має вести боротьбу з нетрудовими доходами, пи-
льцями? Може, ти читачу, знаєш про факти неспорядності, рвацтва, затиску «кри-
тич», сприяння людям з брудними руками, хабарникам, халугам — напиши нам
про це, підкажи конкретну адресу.

7. Запропонує газеті нові рубрики, назви нових тематичних сторінок. Які з на-
званих нині тобі не подобаються?

8. З якими цікавими людьми ти чекаєш зустрічі на сторінках «Молодого кому-
гара»?

9. Про що ти особисто хотів би запитати журналістів газети?

Запитань у газети до тебе, наш шановний читачу, багато, їх не вмістити в од-
ну коротку анкету. Як, мабуть, і в тебе до газети. Якщо в тебе виникне бажан-
ня поділитись думками з приводу публікацій, нашого життя про молодіжні про-
блеми, запитати щось — шши листа на окремому аркуші. Сподіваємось, що ти
розбудуєш такі ж бажання і в своїх найближчих друзів. Наперед тобі за це вдяч-
ні.

Можеш при бажанні написати свої:

Прізвище, ім'я та по-батькові

Адресу

Місце роботи чи навчання

Скільки років читаєш «Молодий комунар»

Заповнену анкету (чи листа) відправляй на адресу редакції: 316050, м. Кіро-
воград, вул. Муначерського, 36, відділ листів і масової роботи.

т Василь ГРИБ зробив у селі Тренівці Знам-
ними будівлями можуть похвалитися не тільки
пунктах колгоспу «Маяк» — Новотренів-
ому Гаї, Спасо-Можарівці, Топилому. Пози-
пов'язують з приходом на посаду голови кол-
ни.

ні сучасні вулиці — Молодіжна і Мир, Про-
цх двох вулицях виросло близько 40 буди-

спути, «круглі столи», вечори запитань і
відповідей... Часто наші лекції — прово-
дяться спільно з товариством «Знання»,
що надає їм більшої вагомості й авто-
ритетності. В кожній лекторській групі
е старанно продуманий план-графік про-
ведення лекцій, якого зобов'язуємо до-
тримуватись в обов'язковому порядку.

Серйозні корективи в той графік внесе-
ли ХХІІ з'їзд партії, останній партійні
Пленуми. Недавно лекторська група об-
кому комсомолу здійснила агітпрохід, ме-
та якого — пропаганда рішень з'їзду. В
поході взяли участь агітбригада «Ім-
пульс» заводу радіовиробів (м. Кірово-
град), чотири лектори, молоді літерато-
ри, читчі, колектив дискотек. Географія
нашого походу — Петрівський, Знамі-
яський, Онуфріївський, Світловодський
райони.

КОР.: А як і коли керівники лекторсь-
ких груп спілкуються між собою?

В. КОРОЛЕНКО: В області про-
водяться дво-триденні семінари інших
секретарів. На них і ведемо ділову, прин-
ципову розмову, обмін досвідом.

Вела розмову О. ЧУГУТ.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Розмова, яку ми по-
дали вище, торкнулася лише деяких про-
блем становлення молодих лекторів. То-
му, бажаючи продовжити розмову, ми
запрошуємо до неї і самих цих лекторів,
і всіх читачів «Молодого комунара». Нас
цікавить ваша думка, дорогі друзі, про
перебудову в комсомолі у зв'язку з пере-
будовою діяльності лекторських груп,
про завдання й перспективи цієї справи.

